

Slovenska cesta 54   dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana   www.dkom.si
T 01 234 28 00Številka: 018-152/2024-5
Datum: 23. 12. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata, ter Andraža Žvana in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Kanalizacija Vaneča - I. faza*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja TELEG-M, d.o.o., Cesta v Pečale 36, Ljubljana – Črnuče, ki ga po pooblastilu zastopa Godec Černeka Nemeč odvetniška družba, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Puconci, Puconci 80, Puconci (v nadaljevanju: naročnik), dne 23. 12. 2024

odločila:

1. Zahtevk za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku naročila male vrednosti, je bilo objavljeno na portalu javnih naročil dne 2. 7. 2024, pod št. objave JN004633/2024-SL1/01.

Naročnik je dne 29. 7. 2024 sprejel odločitev o oddaji javnega naročila, s katero je predmetno javno naročilo oddal ponudniku GMW, d.o.o., Radenci. Zoper to odločitev je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo, kateremu je Državna revizijska komisija ugodila in s sklepom št. 018-112/2024-16 z dne 4. 10. 2024 razveljavila izpodbijano odločitev naročnika.

Naročnik je dne 18. 11. 2024 na portalu javnih naročil objavil dokument »*Obvestilo o zavrnitvi vseh ponudb*« (v nadaljevanju: odločitev o zavrnitvi vseh ponudb), s katerim je na podlagi petega

odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) zavrnil vse (tri) prejete ponudbe. Naročnik je v odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb navedel, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pomanjkljiva. V njej ni ustrezno razrešeno finančno zavarovanje za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti in finančno zavarovanje za odpravo napak v garancijski dobi. V dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila tudi ni zagotovljena revizijska sled. Poleg tega so ponudbe prenehale veljati. Naročnik je še navedel, da bo izvedel nov postopek javnega naročanja s spremenjeno dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila.

Zoper odločitev o zavrnitvi vseh ponudb je vlagatelj z vlogo z dne 21. 11. 2024 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o zavrnitvi vseh ponudb in vseh nadaljnjih ravnanj naročnika ter povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj navaja, da so naročnikove navedbe, *»da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pomanjkljiva«*, *»da ni ustrezno rešeno finančno zavarovanje«* in *»da ni zagotovljena revizijska sled«*, nekonkretizirane in neobrazložene. Naročnikova ugotovitev, da so ponudbe prenehale veljati, ne predstavlja razloga za sprejem izpodbijane odločitve, saj jo je naročnik zgolj navrgel. Ne glede na navedeno vlagatelj nadalje navaja, da je potek veljavnosti ponudb navidezen razlog za zavrnitev vseh ponudb, saj je naročnik vlagatelja po poteku veljavnosti ponudb pozval na pojasnilo ponudbe, kar pomeni, da naročnik takrat poteka veljavnosti ponudb ni štel za okoliščino, ki bi mu preprečevala uspešen zaključek postopka oddaje javnega naročila. Institut zavrnitve vseh ponudb je namenjen situacijam, ko naročnik zaradi utemeljenih razlogov na svoji strani postopka oddaje javnega naročila ne more uspešno zaključiti z izbiro ponudnika. Potek veljavnosti ponudb ni takšen razlog, ker naročnik lahko odda naročilo oz. lahko ponudnike najprej pozove na podaljšanje ponudb in nato odda javno naročilo. Neobstoj zakonske obveznosti naročnika k pozivanju podaljšanja veljavnosti ponudb ne predstavlja relevantne okoliščine pri presoji, ali je potek veljavnosti ponudb lahko utemeljen razlog za zavrnitev vseh ponudb. Naročnik ima pravico in možnost pozivanja na podaljšanje veljavnosti ponudbe; šele če ponudnik ne bi podaljšal veljavnosti ponudbe, bi lahko nastopila okoliščina, zaradi katere naročnik postopka ne bi mogel uspešno zaključiti. V konkretnem primeru naročnik ni pozival na podaljšanje veljavnosti ponudb, zato ta razlog ne predstavlja okoliščine, zaradi katere naročnik ne more zaključiti postopka. Ta razlog je navidezen in ni skladen s temeljnimi načeli javnega naročanja. Četudi izpodbijana odločitev učinkuje tako za vlagatelja kot za prvotno izbranega ponudnika, sta vlagatelj in prvotno izbrani ponudnik neenakopravno obravnavana, saj je ponudba prvotno izbranega ponudnika nedopustna in je naročnik ne more izbrati, medtem ko bi naročnik lahko izbral vlagateljevo dopustno ponudbo. Naročnik odločitve o oddaji javnega naročila ni sprejel v zakonsko določenem roku, ki sovpada z rokom veljavnosti ponudb. Vlagatelj še navaja, da instituta zavrnitve vseh ponudb že po jezikovni razlagi ni mogoče uporabiti v primeru poteka veljavnosti ponudb, saj ponudbe, katerih veljavnost je potekla, ne obstajajo več, neobstoječih ponudb pa ni mogoče zavrniti.

Naročnik je dne 29. 11. 2024 zavrnil zahtevek za revizijo. Naročnik navaja, da je kot oblika finančnega zavarovanja predvidena menica, ki naročniku ne zagotavlja ustreznega finančnega zavarovanja, upošteva, da je predmet naročila gradnja, ki se sofinancira iz EU sredstev. Sprememba dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v delu finančnih zavarovanj predstavlja njeno bistveno spremembo, zato je odločitev konkretizirana, razlog pa ni navidezen. Naročnik je nadalje ugotovil, da v pogodbi ni zagotovljena revizijska sled v zvezi s porabo EU sredstev, za to dopolnitev pa je potrebna sprememba dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oz. pogodbe. Tudi ta razlog ni navidezen ali nekonkretiziran. Teh vprašanj naročnik po sprejemu odločitve o izbiri ne more reševati, zato se je odločil, da izbire ne opravi in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila spremeni ali dopolni. V zvezi z navedbami vlagatelja, da bi lahko naročnik zahteval podaljšanje veljavnosti ponudb, naročnik pojasnjuje, da bi bilo to nesmiselno, če je pri pregledu dokumentacije ugotovil, da je potrebno spremeniti in

dopolniti dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Vlagatelju ni kršena nobena pravica, saj bo naročnik izvedel nov postopek, vlagatelj pa bo lahko ponovno konkuriral.

Vlagatelj v vlogi z dne 3. 12. 2024, s katero se je opredelil do navedb naročnika, vztraja pri revizijskih navedbah in dodaja, da iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo izhaja, da potek veljavnosti ponudb ni (bil) razlog za zavrnitev vseh ponudb.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 6. 12. 2024 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med strankama je spor glede zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi vseh ponudb. Vlagatelj naročniku najprej očita neustrezno obrazložitev odločitve o zavrnitvi vseh ponudb.

Naročnik odločitev o zavrnitvi vseh ponudb sprejme na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3, ki določa, da lahko naročnik na vseh stopnjah postopka po izteku roka za odpiranje ponudb zavrne vse ponudbe. Če je naročnik zavrnil vse ponudbe, mora o razlogih za takšno odločitev in o tem, ali bo začel nov postopek, obvestiti ponudnike ali kandidate. Kadar izvaja naročnik postopek javnega naročanja, v katerem objavi povabilo k sodelovanju, mora navedeno odločitev objaviti na portalu javnih naročil in, če je to glede na vrednost ali predhodne objave primerno, v Uradnem listu Evropske unije. Kadar naročnik zavrne vse ponudbe, lahko izvede za isti predmet nov postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala, da iz določbe petega odstavka 90. člena ZJN-3 izhaja obveznost naročnika, da razloge, s katerimi utemeljuje odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, navede že v odločitvi sami (*»[...] mora o razlogih za takšno odločitev [...]«*), s čimer se zagotovi transparentnost, kot minimum uresničitve načela enake obravnave ponudnikov (6. in 7. člen ZJN-3) ter možnost uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva (9. člen ZPVPJN). Prav tako je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, da ZJN-3 ne določa natančnejših kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oz. ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila (s tem pa tudi odločitve o zavrnitvi vseh ponudb), in da je te, skozi prakso, izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-258/2017, 018-004/2018, 018-020/2020, 018-034/2023) je namen odločitve o (ne)oddaji javnega naročila (enako pa tudi odločitve o zavrnitvi vseh ponudb) predvsem seznanitev ponudnikov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. V tem okviru se za obrazložitev ne zahteva, da bi bila vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila, mora pa vsebovati jasne in nedvoumne razloge naročnika do te mere, da je ponudnikom omogočena seznanitev z utemeljitvijo odločitve in preverba zakonitosti le-te. Razlogi za odločitev morajo biti konkretizirani do takšne mere, da lahko ponudnik v morebitnem postopku uveljavljanja pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel v odločitvi, niso utemeljeni, in da posledično odločitev o (ne)oddaji naročila ni zakonita. Ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi o oddaji naročila zadosten, je potrebno presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, in sicer glede na vse okoliščine primera.

Naročnik je v izpodbijani odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb navedel:

»[...] Naročnik je na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 zavrnil vse ponudbe, ker je ugotovil, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju: razpisna dokumentacija) pomanjkljiva.

V razpisni dokumentaciji ni ustrezno rešeno finančno zavarovanje za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti in finančno zavarovanje za odpravo napak v garancijski dobi. V razpisni dokumentaciji tudi ni zagotovljena revizijska sled. Poleg navedenega so ponudbe prenehale veljati, saj je naročnik določil, da morajo ponudbe veljati še 90 dni od roka za oddajo ponudb, ki je bil določen za 18. 7. 2024.

Naročnik bo izvedel novo javno naročilo s spremenjeno razpisno dokumentacijo [...]«.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz citirane obrazložitve izhaja, da je naročnik zavrnil vse ponudbe iz treh razlogov, in sicer zaradi (1) neustrezno oblikovanih zahtev glede finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti in finančnega zavarovanja za odpravo napak v garancijski dobi, (2) neustrezno oblikovanih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede revizijske sledi in (3) poteka veljavnosti prejetih ponudb.

Pritrditi gre vlagatelju, da je naročnik prvi in drugi razlog za zavrnitev vseh ponudb navedel nedoločno in splošno, posledično pa ni mogoč preizkus zakonitosti izpodbijane odločitve v tem delu. Naročnik je namreč navedel zgolj zaključek, da ni ustrezno oblikoval zahtev glede finančnega zavarovanja, ne da bi ob tem pojasnil, v čem oz. zakaj naj bi bile oblikovane zahteve neustrezne. Na podlagi izpodbijane odločitve tako ni mogoče ugotoviti, ali je neustrezen zahtevani finančni instrument, ali rok veljavnosti finančnega zavarovanja, ali višina finančnega zavarovanja ali pa predvideni razlogi za unovčenje finančnega zavarovanja. Iz obrazložitve izpodbijane odločitve tudi ni mogoče razbrati, v čem naj bi bila pomanjkljivost obstoječe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede revizijske sledi. Iz navedb naročnika v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo sicer izhaja, da je zahteval neustrezen instrument finančnega zavarovanja (in sicer menica) in da ni zagotovil revizijske sledi glede porabe sredstev EU, vendar so te navedbe prepozne in zato neupoštevne, posledično pa se Državna revizijska komisija do njih ni vsebinsko opredeljevala. Naročnik izpostavljenih navedb namreč ni podal v izpodbijani odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb, temveč (prvič) šele v postopku pravnega varstva. Enako kot vlagatelj v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo (torej v postopku pravnega varstva) ne sme navajati novih razlogov za utemeljitev odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, ki jih ni navedel že v izpodbijani odločitvi sami, s tem pa tudi ne konkretizacije teh razlogov, saj bi bilo vlagatelju posledično onemogočeno učinkovito uveljavljanje pravnega varstva.

Neutemeljene pa so navedbe vlagatelja, da je naročnik kot razlog za sprejem izpodbijane odločitve navedel zgolj izpostavljena (neobrazložena) razloga. Četudi je naročnik v izpodbijani odločitvi uvodoma navedel, da zavrne vse ponudbe, ker je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pomanjkljiva, naročnikove odločitve ni mogoče razumeti na način, da je to edini razlog za zavrnitev vseh ponudb in da je naročnik v nadaljevanju obrazložitve ta razlog zgolj pojasnil, kot to zatrjuje vlagatelj. Naročnik je namreč v izpodbijani odločitvi navedel »poleg navedenega so ponudbe prenehale veljati«, iz česar izhaja, da je naročnik kot razlog za zavrnitev ponudb, poleg razloga, da je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila pomanjkljiva (v delu, ki se nanaša na finančni zavarovanji in na revizijsko sled), navedel tudi potek veljavnosti ponudb.

V zvezi z vlagateljevimi navedbami o navideznosti tega razloga za zavrnitev vseh ponudb, gre najprej pojasniti, da je Državna revizijska komisija že v več svojih odločitvah, v katerih je obravnavala zakonitost naročnikove odločitve o zavrnitvi vseh ponudb (prim. odločitve v zadevah št. 018-088/2018, 018-203/2018, 018-057/2019, 018-011/2019, 018-053/2020, 018-070/2020),

opozorila na prakso Sodišča Evropske unije, ki je pri razlagi skupnostnega prava navedlo, da naročniki ob sprejemu odločitve o zaključku postopka oddaje javnega naročila brez izbire najugodnejše ponudbe ali začetku novega postopka uživajo širok preudarek, pri čemer evropsko pravo javnih naročil ne zahteva, da bi naročniki takšno odločitev smeli sprejeti le v izjemnih primerih, ali na podlagi posebej upravičenih razlogov (na primer v zadevah C-27/98, točki 23 in 25 in C-244/02, točka 29). Sodišče Evropske unije je ob tem opozorilo, da morajo naročniki pri preklicu javnega razpisa (kljub temu, da direktive s področja javnega naročanja, razen dolžnosti obveščanja, ne določajo nobenih posebnih pravil, ki bi se nanašala na vsebinske ali formalne pogoje za sprejem take odločitve) spoštovati temeljna pravila prava Evropske Unije, še posebej načela, vsebovana v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki zadevajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev (zadeva C-92/00, točka 42). Naročnik sme vedno prekiniti postopek oddaje javnega naročila in ga zaključiti brez izbire, celo v primeru, če je do nemožnosti izbire prišlo zaradi napake naročnika, pod pogojem, da je takšna odločitev sprejeta ob spoštovanju temeljnih pravil skupnostnega prava o javnem naročanju, zlasti načela enake obravnave (zadeva C-244/02, točka 36).

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, veljavni predpisi ne določajo posebnih kriterijev, po katerih bi bilo mogoče presojeti utemeljenost/dopustnost razlogov za zaključek postopka oddaje javnega naročila brez oddaje tega, teh pa ni izoblikovala niti sodna praksa. Navedeno posledično pomeni, da ni mogoče kot neskladne s predpisi o javnem naročanju opredeliti pravzaprav nobene odločitve o zavrnitvi ponudb, pri sprejemu katere so bila spoštovana temeljna pravila skupnostnega prava o javnem naročanju. Zato presoja zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi ponudb v revizijskem postopku obsega (v obsegu revizijskih navedb) zlasti preverjanje, ali je naročnik pri sprejemu te ravnal v skladu s temeljnimi pravili skupnostnega prava o javnem naročanju, predvsem ali je naročnik morebiti ravnal netransparentno in diskriminatorno oz. ali je ponudnike obravnaval neenakopravno.

Kot že pojasnjeno, naročnik je v utemeljitev izpodbijane odločitve navedel, da je potekel rok veljavnosti ponudb. Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 1.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da ponudba velja najmanj tri mesece od dneva poteka roka za oddajo ponudbe, rok za oddajo ponudb pa se je iztekel dne 18. 7. 2024 (glej točko B.6 Obvestila o naročilu male vrednosti). To pomeni, da so bile ponudbe veljavne do dne 18. 10. 2024. Upošteva, da je naročnik izpodbijano odločitev sprejel dne 18. 11. 2024, gre ugotoviti, da je ob sprejemu izpodbijane odločitve potekla veljavnost prejetih ponudb.

Upošteva navedeno in upošteva, da ni mogoče kot neskladne s predpisi o javnem naročanju opredeliti pravzaprav nobene odločitve o zavrnitvi ponudb, pri sprejemu katere so bila spoštovana temeljna pravila skupnostnega prava o javnem naročanju, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati kršitev, ko je na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 vse prejete ponudbe zavrnil iz razloga poteka veljavnosti ponudb (prim. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-028/2017, 018-100/2019, 018-061/2021). Razlog, ki ga je naročnik navedel v odločitvi o zavrnitvi vseh ponudb, učinkuje do vseh ponudnikov enako.

Navedenega ne spreminjajo navedbe vlagatelja, da bi lahko naročnik izbral ponudbo, ki ji je potekla veljavnost oz. da bi lahko pozval ponudnike k podaljšanju veljavnosti ponudb, pa te možnosti ni izkoristil. Predpisi o javnem naročanju vprašanj, povezanih z možnostjo podaljšanja ponudb, ne urejajo, skladno z 31. členom Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 83/2001 s sprem.; v nadaljevanju: OZ) pa se z zamudo sprejeta ponudba šteje za novo ponudbo naslovnika, razen če ponudnik naslovniku takoj sporoči, da velja pogodba za sklenjeno po prvi ponudbi. To pomeni, da ima zapozneli sprejem enake učinke kot pravočasni sprejem ponudbe, pod pogojem, da ponudnik naslovniku izrecno izjavi, da velja pogodba za sklenjeno po njegovi prvotni ponudbi. Ponudnik, ki je od naslovnika prejel izjavo o sprejemu svoje ponudbe šele potem, ko je ponudbi

že potekel rok veljavnosti, ima tako možnost sanirati naslovnikovo zamudo in s tem ohraniti svojo ponudbo v veljavi.

V postopku oddaje javnega naročila lahko naročnik ponudbo, kateri je potekel rok veljavnosti, izbere (in s tem prevzame tveganje, da pogodba ne bo sklenjena, ker ponudnik svoje ponudbe ne bo ohranil v veljavi), lahko pa naročnik v primeru poteka veljavnosti ponudb ponudnike zaprosi za podaljšanje veljavnosti ponudb (ponudnik pa se sam odloči, ali bo rok veljavnosti svoje ponudbe podaljšal ali ne). Vendar niti iz določb ZJN-3 niti iz splošnih pravil obligacijskega prava ne izhaja, da bi imel naročnik dolžnost sprejeti ponudbo, ki ji je potekla veljavnost, ali ponudnike pozvati na podaljšanje veljavnosti ponudb. Odločitev naročnika, da v primeru poteka veljavnosti prejetih ponudb ponudnike zaprosi za podaljšanje roka veljavnosti le-teh, je torej v njegovi lastni diskreciji, in to tako v primerih, ko je do poteka veljavnosti ponudb prišlo iz razlogov na njegovi strani, kot tudi v primerih, ko je do poteka veljavnosti ponudb prišlo zaradi razlogov, na katere naročnik ni mogel vplivati.

Vlagatelj z navedbami, da ga je naročnik z dopisom z dne 16. 10. 2024 (torej tik pred potekom roka veljavnosti ponudb) pozval na pojasnilo ponudbe, ne more uspeti že iz razloga, ker na podlagi odstopljene dokumentacije ni mogoče zaključiti, da je naročnik ob pozivanju vlagatelja na pojasnilo njegove ponudbe tudi že pregledal prejete ponudbe z vidika njihove veljavnosti. Poleg tega, tudi če naročnik ob pozivanju vlagatelja na pojasnilo (skorajšnjega) izteka roka veljavnosti ponudb ne bi ocenjeval kot okoliščine, ki mu onemogoča oddajo naročila, kot to zatrjuje vlagatelj, to naročniku ne bi onemogočalo naknadnega sprejema zavrnitve vseh ponudb. Skladno s petim odstavkom 90. člena ZJN-3 lahko naročnik *na vseh stopnjah postopka* po izteku roka za odpiranje ponudb zavrne vse ponudbe, pri čemer ZJN-3 naročnika ne omejuje, da bi lahko odločitev o zavrnitvi vseh ponudb sprejel le, če ni ponudnikov že pozval na pojasnila ponudb ali če ni predhodno že sprejel odločitve o oddaji naročila. Predhodno preverjanje vlagateljeve ponudbe in predhodna odločitev naročnika o oddaji naročila (ter z njo povezan predhodni postopek pravnega varstva) zato ne moreta biti pravno relevantni okoliščini za presojo zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi vseh ponudb. V zvezi z navedbami vlagatelja, da je njegova ponudba dopustna, pa gre še dodati, da tudi če bi bile te navedbe utemeljene, in celo, če bi bil vlagatelj edini ponudnik z dopustno ponudbo, to na položaj vlagatelja v predmetnem postopku oddaje javnega naročila ne bi vplivalo, saj naročnik ne bi bil zavezan, da mu odda predmetno javno naročilo (prim. sodbi Sodišča EU, št. C-27/98 in št. C-440/13).

V zvezi z navedbami vlagatelja, da naročnik izpodbijane odločitve ni sprejel v zakonsko določenem roku, je treba najprej ugotoviti, da tretji odstavek 90. člena ZJN-3 določa, da mora naročnik odločitev v zvezi z oddajo javnega naročila sprejeti najpozneje v roku 90 dni od roka za oddajo ponudb. Vendar pa je treba opozoriti, da navedeni rok ni prekluziven, temveč instruktivski, kar pomeni, da predstavlja navodilo naročniku, v kakšnem roku naj neko dejanje opravi. Tudi če je v konkretnem primeru potrebno ugotoviti, da je naročnik navedeni rok prekoračil, zanj (glede na predhodno zapisano) niti po ZJN-3 niti po ZPVPJN ne nastopijo nobene pravne posledice (prim. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah 018-042/2019, 018-014/2021, 018-011/2023). Ob tem pa gre ponoviti, da naročniki pri zavrnitvi vseh ponudb uživajo širok preudarek in tako lahko zavrnejo vse ponudbe, četudi je do nemožnosti izbire prišlo zaradi njihove napake (prim. sodbo Sodišča EU, št. C-244/02). Zato četudi je veljavnost prejetih ponudb potekla iz razloga, ker naročnik ni sprejel odločitve o zaključku postopka v instruktivskem roku, naročniku ni mogoče očitati kršitev pri sprejemu izpodbijane odločitve o zavrnitvi vseh ponudb.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni uspel izkazati naročnikovih kršitev v postopku oddaje javnega naročila, ko je na podlagi petega odstavka 90. člena ZJN-3 vse prejete ponudbe zavrnil iz razloga, ker je potekla veljavnost

predloženih ponudb. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo vlagatelja kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zahteva tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva. Ker vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednica senata:
dr. Mateja Škabar
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.